

[Hassing-Jørgensen.]

men ogsaa paa Tobaksbeskatningen og Chokoladebeskatningen. Det er simpelt hen en Beskatning, som savner enhver som helst Rimelighed.

Naar jeg ser paa Statsregnskabet, saa ser jeg først og fremmest det Tal, som alle andre Medlemmer har set: Overskud fra Driftsregnskaberne, som er overført med 135 Mill. Kr. for de sidste Aar, de Aar, i hvilke Krigen har været. Hvis jeg gaar 5 Aar tilbage, saa viser Statens Formuekonto, foruden de 135 Mill. Kr., en Fremgang paa 105 Mill. Kr., og hvis jeg gaar endnu 5 Aar tilbage, er der endnu en Formuefremgang paa 98,7 Mill. Kr. Foruden de 135 Mill. Kr., som er opsparet paa Driftsregnskaberne, er selve Statens Formue gaaet frem med 203 Mill. Kr. Det vil altsaa sige en Formuefremgang paa i alt 338 Mill. Kr. Fra en Formue paa 234,8 Mill. Kr. den 1. April 1932 er Statens samlede Formue gaaet op til 573 Mill. Kr. pr. 1. April 1942. Det er foregaaet i en Aar-række, hvor Statens Borgere har haft deres store Kunst med at holde deres Budget i Orden, og det er altsaa paa dette Grundlag man forlanger en Skat som denne, der efter min Mening ubetinget maa være i Strid med den Overbevisning, tre Fjerdedele af Medlemmerne har, med alle de Principper, alle de Synspunkter, de har kæmpet for gennem en Menneskealder, og som de for en stor Del skylder, at de sidder her. Det er ikke blot i Modstrid med Medlemmernes Overbevisning, men der er ogsaa en stærk Modsigelse mellem dette og de Synspunkter, Staten i øvrigt søger at gennemføre. Fra alle Sider møder man Forlangendet om, at vi endelig maa begrænse Priserne — og jeg er fuldstændig enig i, at det er uhyre vigtigt at begrænse Varepriserne, og det er ogsaa af overordentlig Vigtighed af Hensyn til Erhvervene, at man ikke kommer for højt op med Priserne —, og saa gennemfører man fuldstændig vilkaarligt en Skat som denne, hvorved man forhøjer Priserne paa endog de vigtigste Livsfornødheder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen sagde, at vi med stærke Skridt nærmer os det Øjeblik, hvor det daarlige Overtøjsstof er lige saa dyrt som det billigste Pelsværk. Det er en lidt uforsigtig Bemærkning at komme med til

en Fagmand. Jeg tror nok, jeg kender de Prisforhold, der eksisterer i denne Art af Erhvervslivet, saa godt, at jeg kan sige, at det Tidspunkt er heldigvis et Stykke borte endnu, og at bruge dette som Argument mod en Luksusbeskatning lader sig ikke gøre. Men jeg erkender Rigtigheden af det ærede Medlems Ord om, at den abstrakte Retfærdighed naar man heller ikke ved en Omsætningsafgift — det vilde ogsaa være mærkeligt —, og det ærede Medlem maa tjene mig i at huske paa, at hver Gang det ærede Medlem har stemt for en Toldlov med en bestemt Toldsats, saa har det ærede Medlem for denne Toldsats's Vedkommende gjort sig skyldig i den selv samme Uretfærdighed, som han her er saa stærkt ude for at ophæve. Der eksisterer næsten ikke den Toldsats i den danske Toldlov, med Hensyn til hvilken det ærede Medlem ikke har været med til at grunde en lignende Uretfærdighed som den, han er saa stærkt ude efter her, og derfor mener jeg, at man skal ikke se paa de smaa Ting, men tage det lidt grovere. Tage det saa groft som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen kan jeg desværre ikke, skønt jeg har megen Lyst til det, men vi kan i hvert Fald fjerne de største Uretfærdigheder i det System, vi arbejder med, og vi kan efter min Mening ikke være bekendt ikke at gøre det.

Finansministeren (Alsing Andersen):

Under sin Kritik af denne Skattelovgivning udtalte det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, at han ikke havde nogen Pligt til at finde paa mere rimelige Indtægtskilder for Staten. end dem, der er Tale om her. Ja, det ved jeg ikke, om det ærede Medlem ikke har; som Medlem af dette Ting og Deltager i Drøftelserne kan det ærede Medlem ikke saadan sige sig helt fri for Forpligtelse i saa Henseende. Men selv om jeg nu vil være large og sige, jeg erkender, at det ærede Medlem ingen Forpligtelse har, i hvert Fald ikke den samme Forpligtelse som Finansministeren, vil jeg tilføje, at det vilde ganske afgjort styrke det ærede Medlems Argumentation, hvis han kunde komme med et noget mere rimeligt Forslag end det, der er Tale om her.

Det ærede Medlem peger denne Gang som tidligere paa Statens Reserver og den Formuefremgang, som Staten har haft i de svundne Aar. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg tror, det er godt, at der er opsamlet nogle Reserver i den Tid, der er gaaet. Det er allerede nævnt, at vi snart maatte regne med, at den gode Indtægtstid for Stats-